

Så vill vi bli citerade:

Carlberg A. Svar på tal – om Israel och Hisbollah.
[annons] Rondellen 2006;5. URL:
<http://www.rondellen.net>

SVAR PÅ TAL
OM ISRAEL OCH HISBOLLAH
Svensk Israel-information www.si-info.org
Tel 08-666 0180
Armfeltsgatan 16, 115 34 Stockholm

Så här började det

Striderna mellan Hisbollah och Israel började 12 juli med att Hisbollah dödade åtta israeliska soldater, kidnappade två israeliska soldater och sköt raketer mot norra Israel. De omfattande motattacker som Israel inledde är ett försvar mot den shiamuslimska rörelsen Hisbollah (Guds parti) som blivit en stat i den libanesiska staten. Bakgrunden och upphovet till konflikten är nödvändig kunskap för att förstå varför Israel använder våld och militära medel.

Libanon har brutit mot FN-resolutionen

Våren 2000 lämnade Israel södra Libanon. Hisbollah och deras anhängare hävdar ständigt att Israel inte lämnade hela södra Libanon utan behöll kontroll över de s.k. Sheba-gårdarna, sammanlagd yta mindre än tre fotbollsplaner.

Detta är en myt som motiverar Hisbollahs attacker mot Israel under de gångna åren. Mellan maj 2000 och juni 2006 utförde Hisbollah i genomsnitt 2-3 attacker per månad mot Israel, från raketer och sprängningar till krypskytte. Myten om Shebagårdarna används också för att legitimera Hisbollahs existens i Libanon som "befrielseörelse", inte som väpnad milis.

Men det råder ingen tvekan om att Sheba-gårdarna i själva verket är syriskt territorium. En som själv satt med vid förhandlingarna och studerade gränsdragningen, USAs dåvarande FN-ambassadör Nancy Soderberg, skriver "Som ett besök i FNs kartrum tydligt visade, placerar alla internationella kartor Sheba-gårdarna klart och tydligt på syriskt territorium" (Financial Times 31 juli 2006).

Ytterligare ett motiv som Hisbollah angett för kidnappningen är att man vill göra en fångutväxling för att få loss tre fångar från Israel. En av dessa fångar är Samir Kuntar som Israel grep 1979 efter att han mördade en israelisk far och fyraåriga dotter.

Återtåget från södra Libanon följdes av en FN-resolution år 2004. Säkerhetsrådet ställde sig

bakom resolution 1559 som lagts fram av USA och Frankrike. En av de viktigaste punkterna i resolutionen kräver "avveckling och avväpning av alla libanesiska och icke-libanesiska miliser". Detta är ett av resolutionens åtaganden som inte genomförts, trots att både USA och Frankrike drivit frågan i säkerhetsrådet. Den libanesiska regeringen har inte ställt krav på Hisbollah som till och med suttit i regeringen. Att FN-resolutionens krav inte genomförts är ett viktigt motiv för Israels agerande nu.

Hisbollahs ställning i Libanon är stark

Istället för att avrustas enligt resolution 1559 har Hisbollah upprustats. I våras rapporterade Kofi Annan själv till säkerhetsrådet om vapen från Iran som tillåtits passera libanesiska posteringar på väg till Hisbollah. Den libanesiska armén har fått order att inte ingripa mot "befrielseörelser".

Hisbollahs andreman, shejk Naim Qassem, medger att kriget förberetts sedan Israels uttåg ur södra Libanon (Sunday Times 30 juli 2006). Enligt Qassem beror det på att Hisbollah inte känt sig övertygade om att Israel tänkte lämna Libanon – han syftar på Shebagårdarna, svepskådet för Hisbollahs upprustning och fortsatta närvaro. I intervjun beskriver Qassem utbyggnaden av vapendepåer, bunkrar och tunnlar de senaste åren: "Om det inte vore för dessa förberedelser skulle Libanon ha besegrats på ett par timmar".

Libanon har blivit Hisbollahs gisslan. En libanes, journalisten Michael Béhé, skriver i The New Republic: "Hisbollah har skapat en självständig stat i vårt land, en stat med ministrar och parallella institutioner, som dubblar de libanesiska. (...) Faktum är att vårt land har blivit en förlängning av Iran, och vår så kallade politiska makt har också blivit en täckmantel för Teherans islamister. Vi upptäckte plötsligt att Iran hade lagrat mer än 12.000 raketer, av alla sorter och kalibrar, på vårt territorium, och med syrisk hjälp skapat en militär styrka som kan använda dem (...) Före den israeliska attacken existerade inte Libanon, det var endast ett hologram. I Beirut kunde oskyldiga civila som jag själv inte röra sig i vissa delar av min egen huvudstad. Men också vår polis, armé och vårt rättsväsende var utestängda. Så förhöll det sig till exempel i Haret Hreik-stadsdelen där Hisbollah och Syrien har sina ledningscentraler. En kvadratkilometer, en huvudstad i huvudstaden, som ständigt vaktas av Horla-armén, och driver sina egna institutioner (...) sin egen regering, som egenhändigt beslöt sig för att attackera en grannstat som vi inte hade något otalt med."

Chefredaktören för The Arab Times, Ahmed Al-Jarallah påpekar att både Hisbollah och Hamas är

verktyg för Iran och Syrien i deras kamp mot USA (2006-07-15).

Hisbollah är Irans förlängda arm

Iran stöder Hisbollah med 100 miljoner dollar om året. Hisbollah får dessutom pengar från narkotikasmuggling i Latinamerika (newyorker.com 12/8).

Den svenske forskaren Magnus Ranstorp, en av världens främsta experter på Hisbollah, anser att Hisbollah företräder iranska intressen och att det varit så sedan 1970-talet då Nasrallah och andra ledarfigurer befann sig i Iran. I en intervju i Prospect 2006-08-02 fick Magnus Ranstorp frågan hur han ser på Israels möjliga handlingsalternativ : ”Om israelerna menar allvar med att göra sig av med Hisbollah så bör de neutralisera det politiska ledarskapet för att lägga grunden för diplomatiska ansträngningar. Pressa dem i en riktning, mot en USA-ledd ansträngning att binda dem vid resolution 1559”.

Även en del svenska medier har gjort en tydlig koppling mellan Hisbollah och den pressade iranska regeringen som har ett starkt intresse att mobilisera politiskt mot USA och Israel. Historikern Lennart Berntson skriver: ”Det pågående kriget i Libanon är inte ett krig mellan israeler och palestinier, heller inte mellan araber och judar. Det är ett krig som startats av den militanta islamismens krafter – Hizbollah, Hamas och Iran – och vars yttersta syfte är att utplåna staten Israel och fördriva dess judiska befolkning.”

Berntson tror inte att man kan resonera eller förhandla med de islamistiska krafterna, och han varnar för att ”blunda för att bakom Hizbollah och Hamas står Mellanösterns två mest antivästliga och omedgörliga regimer – Iran och Syrien” (SvD 2006-08-04).

Följ vad som verkligen händer

Den svenska reaktionen på händelserna sedan 12 juli har präglats av ensidighet. Våldet och dess konsekvenser har fått stort utrymme, men förklaringar till våldsutbrottet har lyst med sin frånvaro. Fokus har legat på effekter, inte på orsaker. En förklaring till de många civila libanesiska dödsoffren är att Hisbollah konsekvent placerar sina soldater och vapen bland civila. Det är förklaringen till bombningen av ett hus i Kana då många civila miste livet. Israel har sagt att man inte skulle ha bombat detta vapenlager, om man hade känt till att det dessutom användes som bostäder.

De libanesiska flyktingarna har fått oproportionerligt stor uppmärksamhet jämfört med

den miljon israeler som flytt från norra Israel söderut. Allmänheten har haft små möjligheter att sätta sig in i vilka umbäranden detta krig innebär även för Israel. Media, politiker och myndigheter har haft något av en blind fläck när det gäller den humanitära katastrofen på den israeliska sidan om gränsen.

Norge och Sverige tycks ha utmärkt sig genom sin starka slagsida i skildringen av krigets verkningar. I andra europeiska länder har media varit mer angelägna att balansera skildringen genom bildreportage från bägge sidor gränsen. Samtal med israeliska UD bekräftar den bilden av media i Europa.

Men även i andra länder finns exempel på en smutskastning av Israel. Den ansedda nyhetsbyrån Reuters har tvingats erkänna att byrån spritt manipulerade bilder från Beirut där man med inklistrade rökpelare har förstärkt intrycket av bombernas verkningar.

För att följa och rättvisare kunna bedöma vad som händer i Israel och Libanon föreslår vi att man inte bara förlitar sig på svenska medier utan även följer internationella hemsidor. Bra hemsidor är

www.haaretz.com

www.jpost.com

www.israelsambassad.se

www.si-info.org.

**Anders Carlberg för Svensk Israel-Information
2006-08-14**